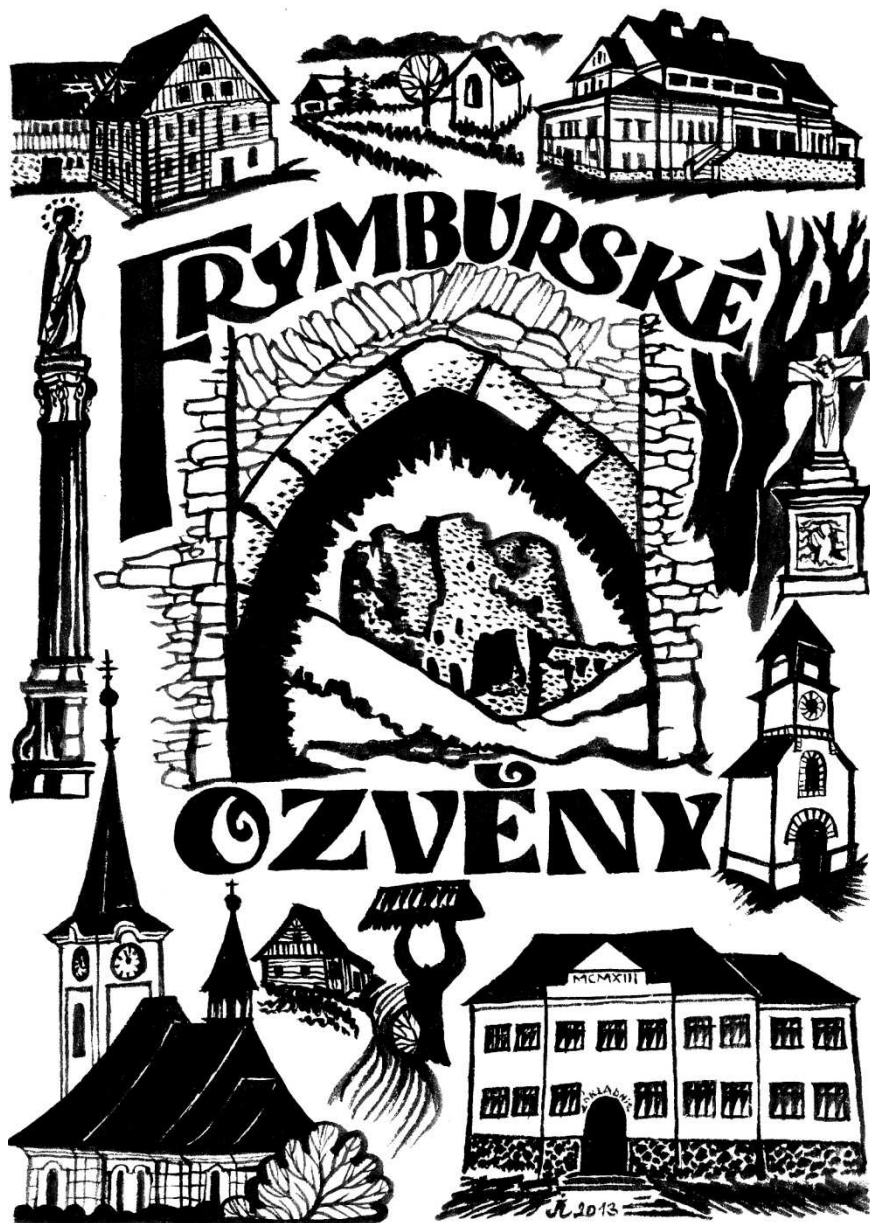

ČTVRTLETNÍ ZPRAVODAJ MĚSTYSE NOVÝ HRÁDEK

3 / 2015

ZÁŘÍ

zdarma

Náš starosta Zdeněk Drašnar s manželkou Jarmilou oslavili 50. narozeniny

Noc sokoloven 11.9.2015

„Evropou bez hranic“

Naše základní škola byla úspěšná a získala dotaci z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost na projekt „Evropou bez hranic“. Výše dotace 673.995,-Kč, finanční spoluúčast není nutná. V rámci tohoto projektu se uskuteční vzdělávání učitelů cizích jazyků a vzdělávací zájezdy žáků do Německa a Anglie. Děkujeme všem, kteří se na získání dotace a přípravě projektu podíleli. Více informací a zážitky z cest budou zveřejněny v prosincovém čísle Frymburských ozvěn.

Bc. Zdeněk Drašnar, starosta

Krátce...

- 7. června 2015 se jako každoročně konala **slavnost Božího těla** s průvodem družiček a věřících ke 4 oltářům.
- 25. června tradiční **školní akademie** potěšila pro dnešek velmi žádoucím tématem „**Řemeslo má zlaté dno**“ a zařazením pěkných populárních melodií.
- 26. června 2015 při **střelbě na pláži v Tunisu** zahynulo 38 turistů. K útoku se přihlásil tzv. **Islámský stát**. Atentáty jsou neustálou hrozbou pro celý svět. Velkým problémem Evropy se také stává **masová vlna uprchlíků** především z Iráku, Sýrie, Afriky a z Ukrajiny.
- 29. června **zemřel** ve věku 84 let legendární fotbalista **Josef Masopust**. Byl nazýván „český Pelé“.
- 29. června **zemřel** ve věku 91 let oblíbený a charismatický herec **Ladislav Chudík**. Tohoto člena Slovenského národního divadla proslavila v Čechách především role primáře Sovy v seriálu Nemocnice na kraji města.
- 1. července ve věku 106 let v Anglii **zemřel Sir. Nicholas Winton**. Za 2. světové války prokázal velké hrdinství tím, že umožnil odvoz vlakem více než 600 židovských dětí z Prahy do bezpečí a tím jim zachránil život. O svém činu po léta mlčel, pravda vyšla najevo pouze náhodou.
- 1. července byla zahájena **Rekonstrukce silnice III/28526 Nový Hrádek – Borová a Rekonstrukce silnice III/28525 Rokolský most – Doly (od Velosu)**. Rekonstrukce je prováděna postupně v několika úsecích. Celková doba **dopravního omezení** bude trvat **od 1. července 2015 do 31. října 2015**.

- 3. července začal již **50. filmový festival Karlovy Vary**. Festival uváděl Marek Eben a jeho ředitelem byl i přes prodělanou těžkou nemoc opět Jiří Bartoška.
- 4. července místní hasiči připravili tradiční **pout'ové opékání selete** jako součást oslav **135 let trvání místního hasičského sboru**. Na hasičském cvičišti byla rozsáhlá **výstava hasičské techniky**. Hasiči také vydali k výročí **Malý almanach**. Pro začínající dlouhodobé vedro se děti na cvičišti osvěžovaly pod sprchou.

- 7. července začala v Náchodě **rekonstrukce kruhového objezdu u Čedoku**, která potrvá do konce listopadu. Z důvodů dopravního omezení průjezdu organizátoři doporučují raději se Náchodu pokud možno vyhnout.
- 19. července začala série **denních teplotních rekordů** naměřenou teplotou **+37 stupňů**,
- 22. července **+39,2 stupňů** (Řež u Prahy), 7. srpna byl nejteplejší den roku s teplotou **+ 38 stupňů** na 5 místech republiky. **Nejvyšší teplota** opakovaně naměřená v **Novém Hrádku** byla **+ 32 stupňů**. Děti prožívaly nejteplejší prázdniny v historii provázené velkým suchem. Neustálou pohotovost muse-

li držet hasiči, kteří vyjížděli k častým požárům. Vydatnější déšť a znatelné ochlazení přišlo až 18. srpna.

- 9. srpna nastoupil na Nový Hrádek **nový farář P. Jindřich Tluka**. Přišel z farnosti v České Třebové.
- 13. srpna došlo k **výbuchu** a následnému **požáru** v chemičce v **Litvínově**.
- 14. srpna byla po **54 letech obnovena na Kubě americká ambasáda**.
- 15. srpna navštívila náš městys „folková legenda“ ze západních Čech **Vojta K. Tomáško**. Písničkář s kytarou vystoupil v kině s písněmi ze své tvorby a s vtipným komentářem. Sympaticky působil celý jeho projev, který přítomných asi 30 posluchačů rozesmál a „pohladil na duši“.
- 29. srpna uspořádala T.J. Sokol Nový Hrádek **Výlet na Královédvorsk**. 33 účastníků při velmi dobře zorganizovaném výletě s průvodcem kromě výstupu na Zvičinu si mohlo prohlédnout hodně zajímavostí z nepříliš vzdálené, a přesto pro mnohé účastníky neznámé oblasti.
- 1. září nebyl pouze prvním dnem nového školního roku, ale vyznačoval se také **rekordní teplotou +32 stupňů**.
- 5. září se na požárním cvičišti uskutečnil již **11. ročník** soutěže v požárním sportu nazvaný **O pohár starosty městyse**.

Alphons Allais: Čím je život prázdnější, tím je těžší.

Anna Marková

Oslava narozenin pana Miroslava Koláče

V srpnu tohoto roku obdržel starosta našeho městyse Zdeněk Drašnar pozvání do Prahy na oslavu 85. narozenin hrádovského rodáka pana Miroslava Koláče, kterou zajišťovaly jeho děti, paní Lena Koláčová, paní Hana Havránková a pan Jan Koláč.

Oslavenec pan Miroslav Koláč je synem Vojtěcha Koláče, dlouholetého ředitele měšťanské školy v Novém Hrádku, popraveného nacisty 19. 4. 1942 v Osvětimi. Vojtěch Koláč byl současně starostou Podkrkonošské župy Jiráskovy a člen Tělocvičné jednoty Sokol Nový Hrádek. Při této příležitosti stojí za připomenutí, že ve 2. světové válce položili život za naši svobodu také další členové Sokola Nový Hrádek, a to Josef Světlík, pokladník jednoty, který zemřel v Terezíně v r. 1942 a Josef Vondřejc, náčelník jednoty, umučený v Gribo r. 1944.

Miroslav Koláč, Ing. Pavel Sobotka a Jiří Hlaváček

Náš městys si váží těchto statečných občanů a nezapomíná na ně. Proto jsme pozváni na oslavu narozenin syna jednoho z našich válečných hrdinů přivítali a naši účast jsme považovali jako výraz poděkování dnešních obyvatel Nového Hrádku za jeho oběť. Vzhledem k tomu, že se starosta městyse Zdeněk Drašnar ani starosta Sokola Jeroným Holý ml. nemohli z pracovních a rodinných důvodů oslavy osobně zúčastnit, zastupovali náš městys místostarosta městyse Pavel Sobotka a místostarosta Sokola Jiří Hlaváček st.

Oslava se konala v neděli 30. září 2015 odpoledne v Klášterní restauraci na Strahově. Posezení s rodinou bylo mimořádně přátelské a srdečné, a to, jak se samotným oslavencem panem Koláčem, tak s jeho dětmi a ostatními přáteli rodiny. Ačkoliv jsme se s nikým z rodiny v minulosti nesetkali, při oslavě jsme měli dojem návratu mezi své dobré známé, které jsme jen dlouho neviděli.

Pan Koláč (nar. 14.9.1930) vzpomínal na léta dětství v Novém Hrádku, kde rodina bydlela ve školním bytě.

Z Nového Hrádku se odstěhovali v roce 1945. Při prohlížení fotografií se pan Koláč rozpovídal o svých spolužácích a připomněl, že dosud pravidelně jezdí na Hrádek na školní srazy. Vzpomínal také poutavě na dětská léta

v našem podhorském městečku, na měšťanskou školu, která mu dala základy budoucího vzdělání. Pan Miroslav Koláč se totiž posléze stal vědeckým pracovníkem – pracoval v oddělení nízkých teplot Ústavu jaderné fyziky a mnoho let také působil daleko za hranicemi naší vlasti, m.j. ve Spojeném ústavu jaderných výzkumů v Dubně u Moskvy. Rovněž vyučoval na Matematicko - fyzikální fakultě Karlovy Univerzity.

Při našem setkání se nejen pan Koláč, ale i jeho dvě dcery a syn velmi intenzivně zajímali o současnost městyse a dění v něm, oceňovali dobré mezilidské vztahy, které u nás jsou, činnost Sokola, ale také hasičů, farnosti a další.

Jak samotný pan Koláč, tak jeho rodina a přátelé uvítali naše pozvání k návštěvě Nového Hrádku a přislíbili, že brzy na Nový Hrádek přijedou. Při tom by se zúčastnil i besedy se žáky školy a občany městyse o předválečném a válečném životě v Novém Hrádku.

Čtyři hodiny, které jsme s potomky pana Vojtěcha Koláče strávili, utekly neuvěřitelně rychle. Bylo to krásné a příjemné nedělní odpoledne a těšíme se, že se spolu s ostatními hrádovskými občany s nimi v Novém Hrádku opět setkáme.

Ing. Pavel Sobotka
Jiří Hlaváček

Nový Hrádek, Náchodská 288

Zde jsem pobýval od příjezdu z porodnice v Náchodě až do léta 1945.

V přízemním domku, spojeném chodbou s budovou měšťanské školy, byl ředitelský byt s obvyklou velkou obytnou kuchyní, obývacím pokojem, ložnicí, pokojíkem pro služebnou za kuchyní, koupelnou s vanou a kotlem na uhlí, přístupnou z kuchyně, verandou, přístupnou myslím z obýváku; záchod byl na chodbě, z níž se vycházelo i do zádveří s dvěma východy – na deset venkovních schodů mezi stěnami domku a školy a do spojovací chodby se školou.

Škola je jednou z hrádeckých dominant, na kopec k ní vede cesta (spíš než ulice) přímo z náměstí. Průčelím je obrácena k jihu, před ní je poměrně velká zahrada (kterou částečně obdělávali žáci), hřiště a před domkem ředitele na západní straně školní budovy menší zahrádka – tehdy spíš květinová s několika zákrsky. Byla tam však i 'velká' čtyřmístná houpáčka, a za válečných zim s hojným sněhem to bylo prostředím k budování sněhových 'sedacích koutů', tunelů a opevnění.

Za školou a domkem byl veliký dvůr s kůlnou a zatravněná zahrada s několika ovocnými stromy. Tam se běhlo a sušilo naše prádlo – i v zimě za mrazu. Na dvoře za kůlnou dali naši vybudovat vysokou konstrukci, na níž se daly pověsit kruhy nebo houpáčka.

Dvůr byl panstvím Jerýka, našeho snad skotského teriéra – jediného psa mého mládí a vlastně mého života vůbec. Dobrodružné bylo jeho koupání v plechové vaně – vždycky se po něm nakonec vyvážel v písku. Když sníh zaval plot, Jerýk utíkal 'do společnosti'. Nejednou jsem ho hledal po Hrádku, a občas i našel. Vyznamenal se ještě před válkou, když při takovém výletu ukousl kus dortu, vystaveného před Černého (?) cukrárnou k vychladnutí. Naši ho museli celý koupit a mě moc mrzelo, že jsme ho nesměli jíst – přece ho očuchal pes!

Na dvůr se chodilo oknem – architekt si zřejmě myslel, že ředitelovic služka bude chodit pro každé polínko přes celou školu a jejím zadním vchodem na dvůr.

V kuchyni pod oknem byla lavice (se zásuvkami a dvířkami), pokrytá linoleem, a u vnější stěny domu dřevěné schůdky bez zábradlí. Dnes se mi to zdá dobrodružné, ale nepamatuji se, že by tam byl někdo někdy spadl. Nejprůrozaněji se tam ovšem pohyboval Jerýk.

V kuchyni byla samozřejmě kuchyňská kamna na vaření, pečení i vytápění, kredenc na nádobí (nyní v Zeyerce ve sklepě) a mycí stůl s dvěma dřezy a odkapávačem; uprostřed jídelní stůl a asi šest židlí. Zde se odehrávala převážná část mého 'domácího' života.

Miroslav Koláč sedí první zleva v první řadě

Ráno před odchodem do školy jsme snídali – zřejmě společně s Marií, a v prvních několika třídách s Jarkou Koperů, který byl u nás po prvním září 1936 od pondělka do soboty na snídani a oběd. Tady jsme i obědvali – hromadně, všichni, kdo byl doma, i společně večeřeli. Ve čtyři odpoledne byla svačina – standardně bílá káva a pečivo. Bývala u nás na ní i Mariina kamarádka Stáňa Preslerová; Marie ovšem často navštěvovala i je. (Po letech bydlela Stáňa s mužem v Praze v našem sousedství ve Volavkově; muž byl myslím zaměstnán na stejné škole jako Hana. Zdravili jsme se, ale užší styky nepěstovali.)

Po obědě jsem tu dělal domácí úkoly a s chutí zarputilého čtenáře četl knihy své, vypůjčené ze školy i odjinud (například Ferdu Mravence od Evy Schidloffové, dcery lékaře – provozovatele rentgenu /ten hrádecký pan doktor Havlas neměl/ v Novém Městě nad Metují; celá rodina zahynula v koncentráku), a později z 'tatínkovy' knihovny.

Televize tenkrát ovšem ještě v Evropě neexistovala. Rádio jsem v dětství poslouchal málo; měli jsme přístroj ze dvou bedýnek, až později si rodiče pořídili lepší, jednoduchý s osvětlenou stupnicí. Ten nám gestapo zabavilo, když tatínka zavřeli krátce po mých jedenáctých narozeninách (8. 10. 1941). Kupodivu si trochu lépe pamatuji na ten starý, který jsme s maminkou vyhrabali někde na půdě pátého května 1945. Poskytoval nám informace z pražského povstání; a v dalších dnech jsem u něho vysedával a poslouchal zprávy o navracejících se koncentračnících – pořád jsme tajně doufali, že tatínek přece jen nezahynul.

Spali jsme všichni čtyři v ložnici. (Pepča, dokud ještě u nás byla, a později případní hosté, spali v pokojíku za kuchyní. Kupodivu si vůbec nepamatuji, kde nocovali Ševčíkovi, když u nás byli na prázdninách.)

S Marií jsme chodili spát brzy. Pamatuji se, jak jsem večer bojoval ještě o chvilku čtení. A jak jsem někde našel, že dítě ve třetí obecné by mělo spát devět hodin; protože jsem vstával v sedm (než jsem začal jezdit do Náchoda), měl bych se ukládat až v deset!

Marie vzpomíná s požitkem nejen na stonání ve vytopené ložnici a vyprávění řeckých bájí tety Kabrnové. Ale také na to, jak ji rodiče v neděli ráno dovolili zalézt k nim do postele; to se prý cítila nejšťastnější. Já se na nic takového nepamatuji.

V posteli se u nás četlo jen v nemoci. Na taková nachlazení mám ty nejlepší vzpomínky. Když mi naši naměřili zvýšenou teplotu, uložili mě do postele a pozvali pana doktora Havlase. Ten si sundal kabát, maminka mi vyhrnula kabátek od pyžama a pan doktor si mě poslechl; měl strašně studené ucho – stonali jsme obvykle jen v zimě a venku byl mráz. Pak mi předepsal výborný sladký sirup (tenkrát se psalo sirup).¹ Jednou dvakrát denně se odehrála ta nepříjemná část nemoci – musel jsem se potit. Na prsa jsem dostal obklad, peřinu mi maminka

utěsnila tak, aby nikde nefoukalo, případně ještě přese mne přehodila přikrývku; když jsem byl ještě hodně malý, četla mi a dávala pozor, abych nešvindloval. Trvalo nekonečně dlouho – dnes bych to odhadl na necelou hodinu – než maminka vložení ruky pod záda zjistila, že už jsem dostatečně mokrý. Pak pečlivě, strašně pomalu přichystala suché pyžamo, suché prostěradlo a zahrála osušku. A byl trápení konec: maminka mě utřela, převlékla (nebo pomohla převléci), nastlala nové prostěradlo a obrátila peřinu a polštář. A pak jsem si mohl číst. V třetí třídě jsem za den přečetl několik takových knížek, jako byl Brouk Pytlík.

V paměti mi zůstal černý kašel v první třídě na podzim 1936. Byl jsem doma zřejmě několik týdnů (maminka vždy říkala, že když jsem onemocněl, neuměli jsme ještě všechna písmenka, a když jsem se do školy vrátil, četli jsme už slabiky), rodiče (hlavně maminka) mi hodiny četli; pamatuji se na Karafiátovy Broučky, nějak podivné tím Pánem Bohem, a na jejich 'moderní' ateistické pokračování, Nové broučky, jejichž autora jsem v paměti neudržel. Ale ti se mi líbili víc. Na tom černém kašli bylo neobvyklé i to, že jsem po skončení teplot nešel hned další den do školy, ale nějaký čas jsem se 'rehabilitoval' a mohl jsem přitom i ven: dokonce jsme si s Marií hráli aspoň jednou na zahrádce. (Vlastně to bylo neobvyklé – Marie měla vždy své kamarádky a já své kamarády, společně jsme 'volný čas' trávili zřejmě dost vzácně.)

Takže v posteli jsem se pořádně naučil číst až na koleji v Tbilisi – ale to už je jiná kapitola.

V ložnici se tedy jen spalo, případně stonalo. (I když to zřejmě byla nejnákladněji zařízená místnost, prý z nějaké kanadské břízy. Zbytky jsou hlavně na Nussbauerovic chatě, toaletka v chatě na Mníšku a šatník v Zeyerce ve sklepě.) A spaní jsem měl jistě dobré, nikdy jsem nezaregistroval žádné manželské hrátky svých rodičů.

Taky se tam – s výjimkou právě jen nemoci – netopilo; ani v zimě. Traduje se, že jsme jednou v umyvadle na toaletce našli ráno na vodě led.

Jedno z oken vedlo na verandu a druhé do zahrádky před domem. Nebylo příliš vysoko – snad by se to dalo označit jako zvýšené přízemí. Už za války, když jsme byli bez tatínka, jsem o maminčiných narozeninách i jiných příležitostech tím oknem lezl do zahrádky, když jsem se ráno probudil a maminka už pracovala v kuchyni, abych jí natrhal nějakou tu kytku. Tvářila se vždycky jako mile překvapená.

Topilo se hlavně v kuchyni a někdy v pokojíku za kuchyní. Taky koutek, co byl na chodbě, občas v zimě zamrzl a řemeslníci, co ho rozmrazovali, dělali letlampou hrozný rámus.

Až do roku 1938 byl obývací pokoj zařízen černým tátovým mládežnickým nábytkem. Když po Mnichovu musela maminka přestat pracovat (pro přebytek učitelů po záboru Sudet) a dostala odstupné (a žádnou penzi), prodali jsme auto, koupili naši nábytek nový, tmavě hnědý,

1 Marii zas předpisoval anginolky – bílé pilulky v tmavomodré lahvičce.

s větší knihovnou, kulatým stolem – a pianino, předmět mé velké ne-lásky a svědek ztraceného času. (Ten nábytek je z větší části ještě v Plzni u Nussbauerů. A ten starý, původně černý, dali naši přelakovat na růžovo (! dětská barva !) a přestěhovali do místnosti za kuchyni, která se snad pak dala označit za dětský pokoj. Bydlel jsem pak v tom nábytku v mém kamrlíku v Plzni, dvě zbylé skříně máme na chatě v Mníšku.)

Ne verandě jsme se zdržovali málo; zbyla mi vzpomínka, že tam bylo nějak neútulno, v zimě jistě chladno. Nějaký čas se tam scházel náš klub *Trojlistek*, který jsme si podle tehdejší módy založili ve třech – s Břetou Balcarů a myslím Jarkou Koperů.

Při vzpomínání na naši hradeckou existenci se mi nejčastěji vybavují sněhem bohaté válečné zimy. Jak všichni chlapi odhazovali sníh ze zcela zasypané chalupy někde pod Šibeníkem, jak nejezdil autobus do Náchoda a nemohl jsem do školy či jak jsem se jednou probudil v pokojíku za kuchyní a byla tma, protože okno bylo až nahoru zaváté; a když se otevřelo, mohlo se po té sněhové stěně za ním psát prstem. Nevím, co jsem tam psal – určitě jsem nic nekreslil, protože kreslení bylo asi vůbec mé nejslabší místo – ale zcela jistě to nebylo nic neslušného, neboť Míreček ředitelů sprostých slov v těch dobách neužíval. A ještě se pamatuji, že jsem občas musel vylézt ven na zahrádku oknem a odházet sníh z venkovních schodů, aby se daly otevřít zaváté vchodové dveře.

Podle vyprávění jsem jako batole z těch schodů několikrát spadl a naši si na to vzpomněli, když mi asi tak v deseti letech pan doktor objevil přeraženou a křivě srostlou nosní přepážku a na dotaz po možné příčině mínil, že by to mohl být důsledek nějaké chyby při porodu nebo právě úrazu v raném dětství.

Píšu všechno tohle proto, že se o to občas zajímají vnuci; takže považuji za účelné porovnat naše tehdejší bydlení se současností: teplá voda v koupelně jednou týdně, v kuchyni se vařilo na plotně a peklo v kamnech, záchod nebyl splachovací, elektřina byla nejdřív jen na svícení, pak pro rádio a vysavač, někdy od počátku války pro zánovní elektrickou troubu (od Preslerů); žádný telefon ani mobilní, žádná lednička ani mrazák, žádná televize, žádný internet, žádný e-mail. Ale, možná z nevědomosti, jsme z toho špatnou náladu neměli. Spíš nám vadilo, že jsme kolem viděli opravdovou chudobu a bídu. Vždyť okres Nové Město nad Metují se v tehdejších Čechách vyznačoval největším výskytem TBC, a taky solidním alkoholismem – tím typickým pro oblasti s textilním průmyslem.

Miroslav Koláč

Výlet na Královédvorsko

Poslední sobota v srpnu je již tradiční výletová pro naši jednotu. Letos jsme využili služby Cestovní kanceláře Jany Hudkové, která nám pomohla s organizací výletu na Královédvorsko.

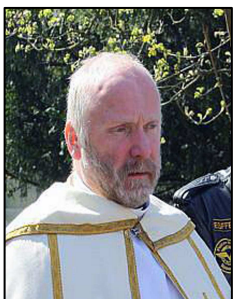

Všichni jsme nejdříve navštívili stálou expozici Městského muzea ve Dvoře Králové, prohlédli jsme si expozici o tradici výroby vánočních ozdob. Obdiv patřil křehké kráse výrobků, které byly ukryty v zásuvkách a skříňkách. Je tam vysvětlen na exponátech i postup jejich výroby. Děti se mohly zapojit do interaktivní hry „Najdi ozdobu!“ Odpovědi na dané otázky se dozvěděly při pozorném čtení popisků u vitrín. Další krátká zastávka při cestě k autobusu byl kostel sv. Jana Křtitele, ve kterém se našel Rukopis královédvorský. Jen jsme nahlédli do loď kostela kovovým mřížovím. Autobus zavezl skupinu pěších turistů do Bílé Třemešné k červené turistické značce. Vystupovali jsme po ní přes Lázně pod Zvičinou, Masarykův pramen až na vrchol Zvičiny, který rádi pozorujeme z kopce Šibeník nad Novým Hrádkem. Neměli jsme štěstí, náš podorlický kraj byl zahalen v oparu a tak jsme se orientovali jen odhadem. Na vrcholku kopce jsme se sešli s těmi, kteří nemohli zdolat výstup pěšky, ale dovezl je náš autobus. Stačili se ještě zastavit na přehradě Les království, užít si pohled na krásné

stavby a dopřát si občerstvení. Ze Zvičiny nás autobus svezl koutem zoráných červených polí do krásného městečka Pecka pod hrad stejného názvu. Prohlídka nám přiblížila život majitele Tomáše Haranta z Polžic a Bezdužic, který zemřel rukou kata s dalšími dvaceti šesti českými pány v roce 1621 na Staroměstském náměstí. Obdivovali jsme původní černou kuchyň a trochu se zchladili a vystrašili v hlubokých sklepích pod hradem. Čekal nás oběd v městečku, a také pouťové atrakce, které zaplnily náměstíčko. Před úporným sluníčkem jsme se mohli zastavit na prodejní výstavě, na které vystavovali polodrahokamy nejen z této oblasti, ale i z jiných světadílů. Už jsme se těšili do Lázní Bělohrad na zmrzlinu. Téměř všichni se jí ochladili v rozehřáté ulici a to nám ještě nedaly pokoj mlsné vosy. Mnozí ještě zhlédli nově vybudovaný areál zdraví s rybníkem plným ryb, nebo si prohlédli park u lázní. Až v podvečer při zpáteční cestě jsme se zastavili za Žirčí u vesničky Stanovice, podívat se na netradiční křížovou cestu. Ta je ztvárněna z hořického pískovce s patnácti zastaveními. Je nazvaná Křížová cesta 21. století „Příběh utrpení a nadějí člověka“. Prostředí louky lemované listnatými stromy a keři již v podvečerním stínu a neobvyklá sochařská díla s výkladem našeho průvodce pana Poláška na nás působilo zklidněním. Domů na Hrádek jsme přijeli v čase po Večerníčku. Ještě v autobuse jsme se shodli, že jsme rádi navštívili místa, která nejsou daleko od našeho bydliště. Opět brzy vyrazíme za poznáváním naší krásné země.

Za T.J. Sokol Nový Hrádek
náčelnice Martinková Lidmila

Z farnosti

Vážení občané, milí přátelé,
v minulých číslech *Frymburských ozvěn* jste mohli číst pozvání někdejšího pana faráře Jana Czarnyho; dozvěděli jste se, že ze zdravotních důvodů z Nového Hrádku odešel P. František Hofman, a jistě také víte, že celou první polovinu letošního roku byla zdejší farnost spravována panem děkanem Vladimírem Janouchem z Nového Města nad Metují.

Od 1. srpna má farnost Nový Hrádek nového duchovního správce. Jsem to já, který vám posílám tyto řádky. Není třeba mnoha slov - jediný měsíc mně stačil k tomu, abych se zde cítil jako doma. Znáám váš kout dobře, mám zde rodové kořeny. O to větší radost proto cítím z toho, že jsem se u vás setkal s milým přijetím a ochotnou nabídkou stálé pomoci. To není v dnešní době samozřejmé

a já si jí o to více cením. Máme jistě mnoho plánů ohledně života farního i toho společného, celé obce, ale na prvním místě pro mne vždy bude starost a péče o svěřené duše. Chci vás všechny i každého pozvat do našeho společenství. O životě farnosti se dozvíte na znovu již spuštěných stránkách:

farnosthradek.webnode.cz

Těším se, že se s vámi budu často setkávat - i na stránkách tohoto čtvrtletníku.

Přeji vám vše dobré - zdraví duše i těla, klid, pohodu a radost ze života

P. Mgr. Jindřich Tluka

Co nového kolem rozhledny na Šibeníku

Mnozí se ptají, co nového kolem plánované rozhledny na Šibeníku. Ač na venek to vypadá, že se nic neděje, opak je pravdou.

V současné době se pracuje na vyhotovení potřebné dokumentace pro stavební povolení, které by mělo být vydáno do konce listopadu 2015. V rámci zpracování potřebné dokumentace došlo z objektivních důvodů (hydrogeologický průzkum včetně zhotovení vrtu, vyjádření Úřadu pro civilní letectví, opakovaná projednávání na Krajské hygienické stanici atd.) k mírnému zpoždění, které však neovlivní možnost podání žádosti o dotaci, protože ta bude předkládána nejdříve ke konci roku 2015.

Výstavba naší rozhledny by se měla uskutečnit v rámci připravovaného projektu česko-polská Hřebenovka, který chce obnovit kdysi bohatou tradici pěší turistiky nejen po hřebenech pohraničních hor. Euroregion Glacensis se jako nositel společného projektu pokoušel plánované aktivity dostat mezi takzvané vlajkové projekty, které získají podporu a prostředky už v prvním kole pro čerpání dotačních prostředků pro léta 2014-2020. Zatím však nezískal potřebnou podporu z Evropské unie. Podle informací sekretáře Euroregionu Glacensis Jaroslava Štefka bude projekt rozdělen na menší celky a předložen do první výzvy na dotace. Když uspěje, první rozhledny se začnou stavět už v příštím roce, zejména však v roce 2017.

Bc. Zdeněk Drašnar

Společenská kronika

červenec - září 2015

Naši nejstarší občané oslavili narozeniny:

Jirman František	84 let	Kozlová Marta	83 let
Frimlová Olga	76 let	Hartman Antonín	83 let
Hartmanová Marie	79 let	Drašnarová Marie	87 let
Cejnar Antonín	76 let	Pohlová Milena	70 let
Hánl Josef	83 let	Šotolová Marie	75 let
Cejnarová Marie	73 let	Příbyl Jiří	78 let
Piewaková Blanka	72 let	Kopecký Mojmír	89 let
Augustová Anna	92 let	Rybín Josef	72 let
Marková Božena	81 let	Svatoň Josef	73 let
Černá Olga	86 let	Červinka Jiří	72 let

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví, dostatek životního elánu a optimismu a ještě hodně spokojených a šťastných let v našem městysi.

Noví občané:

Sandra Škodová
Vilém Novotný
Martin Cejnar
Ester Čechová
Robin Švorc

Šťastným rodičům blahopřejeme.

Sňatek uzavřeli:

Václav Hloušek a Denisa Glacová, Nový Hrádek
Josef Drašnar a Barbora Adamičková, Nový Hrádek

Zlatá svatba:

Ferdinand a Marie Grymovi - 50 let společného života

Manželům přejeme hodně štěstí, zdraví, pohody a splnění všech přání.

Zemřeli:

Antonín Grim
Karel Novotný

Vzpomínáme...

Noc sokoloven

V pátek 11. 9. 2015 se v naší sokolovně konala celostátně organizovaná a hromadnými sdělovacími prostředky propagovaná Noc sokoloven. V rámci České obce sokolské se tento den otevřelo kolem 80 tělocvičen, přičemž v naší župě byla ta naše jediná.

Celým večerem nás provedl náčelník Pavel Sobotka a příjemná živá hudba ve stylu folk a country. Akce započala v 17 hodin ukázkou cvičení rodičů s dětmi pod vedením Veroniky Bohadlové. Díky našim nejmenším a nejroztomilejším členům na přítomné ihned dýchla milá a pohodová atmosféra.

Následovaly další ukázky cvičení jednotlivých složek – mladí fotbalisté (vedoucí Pavel Sobotka), lyžařský oddíl (kolektiv trenérů), mladší žákyně (Lidmila Martinková a Radka Machová), dívky a ženy (Markéta Vaňková), badminton (Josef Čtvrtečka), florbal (Vojtěch Havrda) a volejbal (Jeronym Holý ml.). Jednotlivé ukázky cvičení v trvání 10-20 minut prokládala zmíněná hudba. Ke cvičení se často přidávali i ostatní přítomní, zejména děti.

Součástí Noci sokoloven bylo několik doprovodných akcí. Zájemci se mohli podívat do prozatím improvizovaně zařízené posilovny, kde si pod dohledem urostlých asistentů mohli trochu potrápit své svaly. Po celý večer probíhal prodej vybraného zboží firmy Sport Hotárek. S velkým zájmem se setkala prohlídka téměř dokončeného bytu budoucího správce sokolovny a zejména pak měření tělesné kondice bioimpedanční metodou pod dohledem poradkyně zdraví a výživy Markéty Hrádkové. Výsledky měření zahrnující více ukazatelů celkové tělesné kondice shrnuje jeden vyjadřující přibližný fyzický věk. Občas se tento teoretický věk lišil od skutečného i o více než 10 let, častěji bohužel tím špatným směrem, což cosi nepříliš lichotivého vypovídá o naší životosprávě a vztahu k fyzickým aktivitám. Závěry paní Hrádkové pak byly tématem mnoha rozhovorů, při kterých jsme mohli ochutnat její zdravé a chutné placky.

Sportovní část byla zakončena ve 21 hodin a poté již pokračovala akce volnou zábavou za doprovodu známých, v některých případech už zlidovělých písniček, bohužel už za stálého úbytku přítomných.

Noc sokoloven hodnotíme jako úspěšnou. Vzhledem k dobrovolnému vstupnému, a tudíž nemožnosti přesnější evidence, můžeme pouze odhadovat, že se jí zúčastnilo hodně přes 100 lidí. Z nich řada byla očividně překvapena, jaké různorodé aktivity v sokolovně probíhají. Věříme, že akce přispěla k propagaci naší T. J., a že k nám přiláká další členy a rozšíří řady sympatizantů.

Na závěr mi dovolu poděkovat všem organizátorům akce, hostům za podporu a zejména našim cvičitelům, kteří zdarma ve svém volném čase věnují svou energii a schopnosti ostatním, především dětem.

Za T. J. Sokol Nový Hrádek
starosta Jeronym Holý ml.

Marius Pedersen

provede ve vaší obci mobilní svoz nebezpečných odpadů

Dne: 3. října 2015	ČAS: 11,30-12,00 hodin
Stanoviště: NOVÝ HRÁDEK	před obecním úřadem

Vybírané nebezpečné odpady:

- oleje a nebo tuky
- barvy, lepidla, pryskyřice
- rozpouštědla
- kyseliny, hydroxidy, fotochemikálie
- detergenty, odmašťovací prostředky
- staré léky
- pesticidy
- akumulátory (i plné)

Pro občany zdarma.

Další odpady, které od Vás odebereme:

- pneumatiky (osobní)
- monočlánky
- elektropřístroje - radia, vysavače, pračky, sporáky, atd.
- ledničky, mrazničky
- televizory
- zářivky, výbojky

Pro občany zdarma.

Ledničky, mrazničky, televizory, monitory, ostatní elektropřístroje, monočlánky a zářivky budou odebírány ne jako odpad, ale na zpětný odběr. Proto je nepoškozujte a neodebírejte žádné součásti.

JINÉ ODPADY NEŽ ZE SEZNAMU NEODEBÍRÁME!
ODPADY NENECHÁVEJTE NA STANOVIŠTI BEZ DOZORU!
VYČEKJTE NAŠEHO PŘÍJEZDU!
ODLOŽENÉ ODPADY NEBUDOU ODVEZENY, ALE BUDOU PONECHÁNY NA MÍSTĚ!

***Přineste nám svůj odpad !
Chraňte naše životní prostředí !***

☎: 494 629 050 fax: 494 629 070

I v letošním roce městyse Nový Hrádek vydal týdenní stolní kalendář na rok 2016. Opět v něm najdete unikátní historické fotografie nejen Nového Hrádku, ale i okolních obcí včetně údajů o počtu obyvatel a národnostního složení v roce 1921. Kalendář, který může být nejen vhodným vánočním dárkem, je možné získat na úřadu městyse.

Frymburské ozvěny

čtvrtletní zpravodaj Městyse Nový Hrádek, Náměstí 28, 549 22 Nový Hrádek, IČ: 00272884,
zapsán do evidence periodického tisku Ministerstva kultury ČR
pod evidenčním číslem MK ČR E 10519

- Z příspěvků sestavili Ing. Jiří Hlaváček a Mgr. Hana Hlaváčková
- Stálí dopisovatelé: Anna Marková, Bc. Zdeněk Drašnar, Bc. Jarmila Drašnarová, Ing. Pavel Sobotka, Petra Příbylová, Jiří Hlaváček, Lidmila Martinková, Ing. Jeronym Holý, Pavel Bohadlo
- Příspěvky, prosíme, zasílejte nejlépe mailem na adresu: jirka.hla@tiscali.cz
- Nevyžádané příspěvky se nevracejí
- Tisk: Daniel Wolf, Vrchoviny, náklad: 200 výtisků. Číslo vyšlo 25. 9. 2015
- Příští číslo vyjde pravděpodobně v prosinci 2015, uzávěrka bude 10. 12. 2015

ROZVRH HODIN SOKOLOVNA NOVÝ HRÁDEK 2015/2016

	15	16	17	18	19	20	21	22
	15:30	16:30	17:30	18:30	19:30	20:30	21:30	
PO	škola 9:55-12:30		děti hasiči	st. žákyně Machová	dance 4-6 Vaňková	kondiční Vaňková	florbal muži B. Petr	
ÚT	škola 9:55-14:45		lyžaři R. Holý	lyžaři R. Holý	fotbal ž. Sobotka		volejbal pokročilí Holý	
ST	škola 10:50-13:25		rodiče a děti Kozlová	florbal 3-9 Havráda	fotbal muži Lanta		volejbal rekreační Langr	
ČT	škola 9:55-12:30	žákyně Machová, Mart.		lyžaři R. Holý	zdravotní Martinková	kondiční Vaňková	florbal muži Petr	
PÁ	škola 9:55-13:25			nohejbal Šrůtek			badminton dospělí Stříbrný	
SO								
NE			florbal muži B. Petr		badminton žactvo Čtvrtečka			

Prosíme noste do tělocvičny vhodnou obuv, jejíž podrážky nezanachávají stopy nebo šmouhy
V případě pořádání kulturních akcí je 24 hodin PŘED a PO jejich konání rezervace pro přípravu a úklid
Nevyužitý čas je možné obsadit po dohodě s výborem T. J. Sokol